

Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з державного управління (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 1643 від 28.12.2019).

Спеціальність – 281.

Державне управління: удосконалення та розвиток. 2025. № 6.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2025.6.6>

УДК 351.751:316.77(477)

I. В. Лазебна,

к. е. н., доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування,

Державний торговельно-економічний університет

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5668-7487>

МЕХАНІЗМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЗОРОСТІ В ПУБЛІЧНИХ КОМУНІКАЦІЯХ

I. Lazebna,

*PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of
Public Administration, State University of Trade and Economics*

MECHANISMS FOR ENSURING TRANSPARENCY IN PUBLIC COMMUNICATIONS

У статті досліджено актуальну проблему забезпечення прозорості в публічних комунікаціях у контексті сучасних глобальних викликів, зокрема інтенсивної цифровізації, зростання впливу громадянського суспільства та інформаційної гібридності. Особливу увагу приділено значенню прозорості як фундаментального принципу демократичного управління, що є основою для формування довіри громадськості до органів влади, ефективного здійснення комунікаційної політики та зміцнення легітимності публічних

інституцій, особливо в умовах триваючої військової агресії проти України. Проаналізовано низку проблем, що ускладнюють реалізацію принципу прозорості, включаючи маніпуляції в медіа-середовищі, цифрові загрози та поширення дезінформації.

Детально розглянуто ключові механізми забезпечення прозорості в публічних комунікаціях, серед яких: відкриті дані та доступ до публічної інформації, прозорі інформаційні канали, зрозуміла та адаптована подача інформації, зворотний зв'язок та залучення громадськості, незалежний моніторинг і звітність, а також тренінги та підвищення кваліфікації публічних службовців. Підкреслено, що ефективне функціонування цих механізмів утворює системну модель публічної комунікації, яка сприяє не лише інформуванню, а й двосторонній взаємодії, підзвітності влади та суспільній участі.

На основі проведеного аналізу зроблено висновок про те, що забезпечення прозорості у публічних комунікаціях є невід'ємною умовою ефективної взаємодії між органами влади та громадянським суспільством, сприяючи зміцненню демократичних засад, зростанню суспільної довіри та підвищенню легітимності публічного управління, особливо в кризових умовах.

The article examines the pressing issue of ensuring transparency in public communications in the context of contemporary global challenges, particularly intensive digitalization, the growing influence of civil society, and information hybridity. Particular attention is paid to the importance of transparency as a fundamental principle of democratic governance, which is the basis for building public trust in government bodies, effectively implementing communication policy, and strengthening the legitimacy of public institutions, especially in the context of military aggression against Ukraine. It is emphasized that transparency has become not only a normative democratic value, but also a practical tool for building sustainable institutions and increasing the accountability of state bodies. Transparency is interpreted as a systemic principle underlying trust between the government and society, especially in conditions of increased social stress, digital transformation, and hybrid threats. A number of issues that complicate the

implementation of the principle of transparency are analyzed, including manipulation in the media environment, digital threats, and the spread of disinformation.

Key mechanisms for ensuring transparency in public communications are examined in detail, including: open data and access to public information, transparent information channels, clear and adapted presentation of information, feedback and public engagement, independent monitoring and reporting, as well as training and professional development for public servants. It is emphasized that the effective functioning of these mechanisms forms a systemic model of public communication that promotes not only information sharing, but also two-way interaction, government accountability, and public participation.

Based on the analysis, it was concluded that ensuring transparency in public communications is an essential condition for effective interaction between authorities and civil society, contributing to the strengthening of democratic principles, the growth of public trust, and the enhancement of the legitimacy of public administration, especially in crisis conditions. The conclusions can serve as a basis for improving communication policy and administrative practices in times of transition or crisis.

Ключові слова: *публічні комунікації, прозорість, відкритість, громадянське суспільство, механізми прозорості, інформаційно-комунікаційна політика.*

Keywords: *public communications, transparency, openness, civil society, transparency mechanisms, information and communication policy.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. В умовах сучасної глобалізації, цифровізації та зростання ролі громадянського суспільства забезпечення прозорості публічної комунікації стало особливо актуальним. Прозорість як принцип демократичного врядування є основою для формування довіри суспільства до органів влади, ефективної реалізації комунікаційної політики та зміцнення легітимності державних інститутів.

Однак реалізація цього принципу на практиці стикається з низкою проблем. Особливо гостро питання забезпечення прозорості постає в умовах інформаційної гібридності, маніпулювання медіасередовищем, цифрових загроз та поширення дезінформації.

У зв'язку з цим виникає необхідність систематично досліджувати механізми забезпечення прозорості публічної комунікації, що включають нормативні, організаційні, інформаційно-технологічні та соціально-психологічні засоби, які можна використовуватися для забезпечення відкритості, ефективності та надійності комунікації між суб'єктами державного сектору та суспільством. Такий підхід дозволяє не тільки знайти ефективні моделі прозорості, але й визначити фактори, що перешкоджають їх застосуванню в різних контекстах державного управління.

Проблема забезпечення прозорості в публічній комунікації тісно пов'язана з актуальними науковими завданнями, що стосуються вдосконалення механізмів державного управління, розвитку електронної демократії, зміцнення комунікаційної етики та боротьби з дезінформацією. Практичне значення дослідження полягає в тому, що його результати можуть бути використані для розробки рекомендацій щодо підвищення ефективності державної комунікаційної політики, забезпечення прозорості діяльності державних інститутів та посилення участі громадян у процесах прийняття рішень. Таким чином, актуальність дослідження зумовлена науковою потребою краще зрозуміти механізми прозорості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасній науковій літературі питання прозорості в публічних комунікаціях розглядається як один із ключових елементів ефективного функціонування демократичних інститутів. Так, Лопушинський І.В., Плющ Р.М. та Башинський І.А. провели сучасне дослідження прозорості місцевого самоврядування, як механізму забезпечення комунікації публічної влади з громадянським суспільством [1]. Дослідники проаналізували рівень розвитку комунікації влади з громадою шляхом забезпечення публічного доступу до інформації про діяльність

органів місцевої влади. Вони встановили, що змінені норми запропоновані у Законі «Про місцеве самоврядування в Україні», сприяють ефективному використанню ресурсів громади чи місцевої ради, дозволяючи отримувати актуальну інформацію про життєдіяльність громади та сприяючи її розвитку.

Семчук Ю.І. розглядає правовий механізм забезпечення інформаційної прозорості як комплекс нормативно-правових засобів, що регулюють процеси збору, зберігання, обробки та надання інформації громадськості [2]. У своїх дослідженнях він підкреслює, що прозорість в публічному управлінні є ключовим елементом демократичного суспільства, оскільки публічність урядових дій забезпечує громадський контроль та сприяє активній участі громадян у політичному житті.

Дослідження Сидоровича Р. приділене аналізу публічних комунікацій у межах функціонування інституту державної служби, розглядаючи їх через призму реалізації принципу відкритості та прозорості [3]. Зокрема, він підкреслює, що публічні комунікації повинні бути забезпечені не лише під час виборчих процесів, а й у міжвиборчий період, охоплюючи етапи розробки, ухвалення та реалізації нормативних рішень. У контексті викликів інформаційного суспільства та кіберзагроз, дослідник акцентує на важливості формування збалансованої моделі публічної комунікації, яка, з одного боку, забезпечує інформування громадськості та доступ до ключових управлінських рішень, а з іншого – захищає конфіденційні відомості. Він також підкреслює роль публічних комунікацій як інструменту зміцнення довіри до державної служби та підвищення ефективності її діяльності, наголошуючи на необхідності прозорого обміну інформацією.

Усмонова С.Т. досліджує відкритість та прозорість влади через призму розвитку нормативно-правової бази та комунікацій з громадянським суспільством [4]. У своїй роботі вона аналізує еволюцію вживання понять «відкритість» і «прозорість» у хронологічному порядку, звертаючи увагу як на юридичні, так і на наукові трактування цих категорій. Особливий акцент

зроблено на ролі публічних комунікацій як механізму забезпечення діалогу між владою та громадськістю, що сприяє розвитку демократичних інститутів.

У межах вивчення сучасних підходів до публічної комунікації важливо звернути увагу на досвід аналітичних центрів, зокрема аналітичного центру Cedos. Учасники ініціативи, проаналізованої Cedos, розглядають публічну комунікацію не лише як процес передачі інформації від держави до громадян, а як взаємодію, що передбачає довіру, активне залучення громадськості та врахування соціального контексту [5]. Такий підхід передбачає, що ефективна комунікація має двосторонній характер і є інструментом партисипативного врядування. Особливу увагу Cedos приділяє поняттю прозорості. У межах дослідження підкреслено, що прозорість не слід зводити лише до відкритості даних. Натомість вона повинна включати доступність, зрозумілість і релевантність інформації для різних цільових аудиторій. Таким чином, прозорість трактується як інструмент змістовної комунікації, а не як формальна вимога.

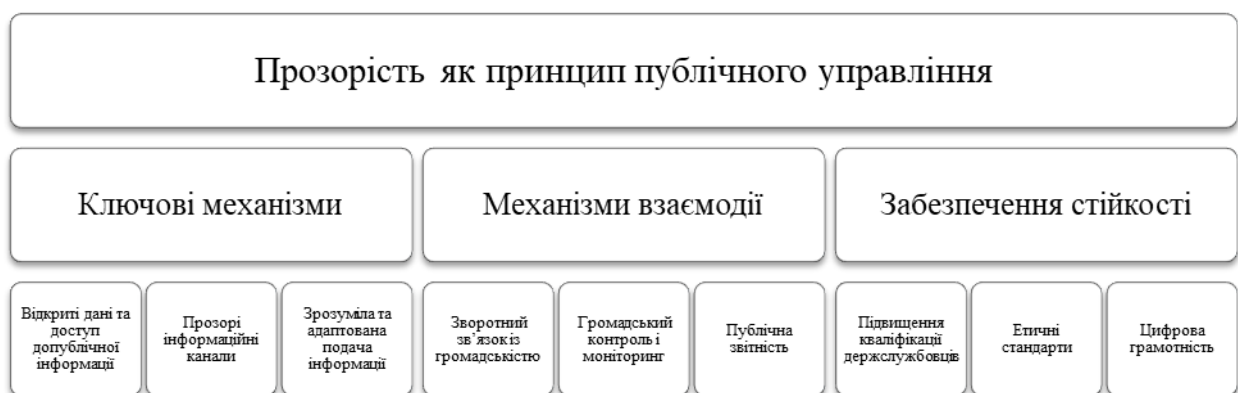
На основі проведеного аналізу Cedos наголошує на необхідності впровадження партисипативного підходу до комунікації, який передбачає створення умов для зворотного зв'язку, консультацій з громадянами та спільного прийняття рішень. У цьому контексті комунікація розглядається не як технічне завдання або елемент PR-діяльності, а як невіддільна складова стратегічного управління.

Аналіз наукових даних показує, що прозорість у публічних комунікаціях є ключовим фактором ефективного функціонування демократичних інститутів. Дослідження підкреслюють важливість забезпечення публічного доступу до інформації, громадського контролю за діяльністю уряду та активної участі громадян у політичному житті. Ефективна комунікація повинна бути двосторонньою, враховувати соціальний контекст і передбачати реакцію громадськості.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є дослідження публічних комунікацій, зокрема механізмів, що забезпечують прозорість, та визначення їх впливу на розвиток громадянського суспільства.

Виклад основного матеріалу дослідження. В умовах інтенсивної глобалізації та тотальної цифровізації сучасного світу, а також в умовах військового вторгнення росії в Україну, питання забезпечення прозорості в публічних комунікаціях набуває особливого значення. Як основний принцип демократичного врядування, прозорість є важливим фактором для побудови довіри між суспільством і владою, сприяючи ефективній реалізації комунікаційної політики та зміцненню легітимності державних органів, що має особливе значення в умовах війни. Однак в умовах змішаної інформації, з поширенням маніпуляцій та дезінформації, які особливо зростають в умовах війни, забезпечення належного рівня прозорості стає складним науковим і практичним завданням.

Ефективні та прозорі публічні комунікації сприяють відкритості діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, забезпечує право громадян на доступ до важливої інформації, сприяє підзвітності уряду та полегшує соціальний контроль, що є особливо важливим в умовах викликів війни та необхідності зміцнення суспільства. Основні механізми, що забезпечують прозорість у публічних комунікаціях, включають (рис. 1).

Рис. 1. Механізми забезпечення прозорості у публічних комунікаціях

1. Ключові механізми

- Відкриті дані та доступ до публічної інформації.
- Прозорі інформаційні канали.
- Зрозуміла та адаптована подача інформації.

2. Механізми взаємодії

- Зворотний зв'язок та залучення громадськості.
- Громадський моніторинг
- Публічна звітність.

3. Забезпечення стійкості

- Тренінги та підвищення кваліфікації публічних службовців.
- Етичні стандарти
- Цифрова грамотність

Розглянемо ці механізми детальніше. *Відкриті дані та доступ до публічної інформації* – це механізм, який дозволяє громадськості отримувати офіційну, актуальну та достовірну інформацію про діяльність органів влади, що створює підґрунтя для суспільного контролю, аналітики та участі громадян у прийнятті рішень. Зазначимо, що доступ до публічної інформації в Україні регулюється Законом України «Про доступ до публічної інформації» №2939-VI. Цей нормативно-правовий акт визначає публічну інформацію як задокументовану інформацію, створену або отриману в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, що знаходиться у їхньому володінні [6]. Закон гарантує право кожного на вільний доступ до такої інформації, окрім випадків, передбачених законом, зокрема у разі, якщо розголошення може завдати шкоди національній безпеці, громадському порядку, правам інших осіб тощо.

Важливо, що цей закон закріплює принципи відкритості, прозорості, достовірності та оперативності. Право на інформацію – невіддільний складник демократичного суспільства та правової держави. Це основний інструмент, який дає змогу громадянам бути обізнаними з діяльністю уряду

та залученими до процесу прийняття рішень. Результат забезпечення цього права – підвищення довіри громадськості до державних органів, а також зменшення ризиків корупції та зловживання владою. Наскільки ефективно та якісно держава і громади забезпечують право кожного на інформацію залежить від професійності державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування. Особливо під час війни, коли питання доступу до публічної інформації набуває нової ваги та значення.

Звертаємо увагу, аби реалізувати перший механізм доцільно мати прозорі інформаційні канали. *Прозорі інформаційні канали* – це механізм, що забезпечує достовірне та регулярне інформування громадян про діяльність органів публічної влади через офіційна та доступні засоби інформації. Йдеться не лише про технічне розміщення даних, а про вибудовану систему передачі інформації, яка охоплює: офіційні веб-сайти [7], соціальні мережі, публічні звіти, брифінги, пресконференції, інтерв'ю з посадовцями, онлайн-платформи для звернень громадян, портал «Децентралізація» тощо. Важливо, щоб ці канали були стабільними, регулярно оновлюваними й відповідали принципам відкритості, оперативності та зворотного зв'язку. Прозорість каналів комунікації передбачає також чітке розмежування між офіційною інформацією та особистими позиціями представників влади, що сприяє підвищенню рівня довіри громадськості.

Зрозуміла та адаптована подача інформації є механізмом, який безпосередньо впливає на ефективність публічної комунікації, оскільки форма, мова, структура та подання інформації впливають на здатність суспільства правильно її сприймати, інтерпретувати та використовувати. Вся інформація, призначена для громадськості, була стислою та зрозумілою, сформульованою у чіткій та простій формі, а у разі необхідності доповненою засобами візуалізації. Таку інформацію можна передавати в електронній формі, наприклад, через веб-сайт.

Мова комунікації має бути простою та доступною. Це надзвичайно важливо, оскільки публічні органи влади звертаються до широкої аудиторії, і

всі мають розуміти, що саме вони хочуть донести. Повідомлення мають бути чіткими, логічними і, звісно, правдивими. Кількість повідомлень також має бути обмеженою. Ідеально мати чітко розроблений «меседж-бокс» - набір ключових повідомлень, з якими органи влади звертаються до аудиторії.

Комунікація також повинна адаптуватися до різних аудиторій. Наприклад, якщо спілкування відбувається з бізнесом, то використовується спеціалізована термінологія, але для звичайних громадян повідомлення повинні бути простішими.

Далі йде *зворотний зв'язок та залучення громадськості* – механізм, що забезпечує двосторонній зв'язок між урядом та громадянами. Це не тільки дозволяє інформувати суспільство, але й отримувати відгуки, пропозиції, скарги та оцінки від громадськості, що є дуже важливим для демократичного урядування. Такий підхід допомагає пристосовувати рішення до реальних потреб населення, підвищувати довіру до інститутів та легітимність рішень.

Залучення громадськості передбачає створення умов для активної участі у формуванні публічної політики – через громадські слухання, консультації, опитування, роботу дорадчих органів та електронну демократію. Прикладами таких інструментів є електронні петиції на сайті Верховної Ради, платформа "Взаємодія", участь у бюджетуванні участі (громадському бюджеті), онлайн-обговорення проєктів нормативно-правових актів, інтерактивні карти проблем міст.

Не менш важливим є *громадський моніторинг і звітність* – це механізм, який дозволяє оцінювати прозорість публічних комунікацій з боку сторонніх, недержавних суб'єктів, таких як громадські організації, медіа, аналітичні центри та міжнародні інституції. Його мета – контроль за дотриманням стандартів відкритості, своєчасністю подання інформації, точністю фактів та якістю комунікаційних процесів. *Звітування*, своєю чергою, дає змогу інституціям фіксувати досягнення, пояснювати рішення та демонструвати свою підзвітність суспільству. Прикладами є: Індекс прозорості місцевого самоврядування від Transparency International Ukraine,

аналітика Центру спільних дій про комунікації влади, моніторинги доступу до публічної інформації від Інституту масової інформації, а також звіти Рахункової палати України, яка перевіряє ефективність використання бюджетних коштів і комунікацію з громадськістю.

Навчання та підвищення кваліфікації публічних службовців є механізмом, що забезпечує сталий розвиток спроможності публічних органів ефективно та прозоро комунікувати. Спілкування з громадськістю вимагає не тільки технічних навичок, але й прозорості, етики, розуміння принципів кризового управління, знання цифрових засобів, а також вміння адаптувати мову повідомлень до потреб різних аудиторій. Прикладами таких курсів, навчальних програм, тренінгів можуть бути: освітні курси або електронні платформи (наприклад, «Платформа управління знаннями») НАДС (Національного агентства України з питань державної служби); навчальні програми у співпраці з міжнародними партнерами Центру адаптації державної служби до стандартів ЄС; короткострокові та середньострокові програми для посадовців та ОМС, представників громадського сектору Школи публічного управління УКУ (м. Львів); Центр демократії та верховенства права (CEDEM) проводить тренінги, освітні заходи, дистанційні курси з прозорості, доступу до публічної інформації, комунікації; Програма розвитку ООН (UNDP) проводить тренінги та семінари з тем інституційної стійкості, відкритості, ефективності комунікацій. Все це не тільки сприяє поліпшенню якості публічних повідомлень, але й зміцнює довіру до державних інститутів.

Етичні стандарти – механізм, який виражається в культурі спілкування органів влади з громадянами, в реалізації базових етичних принципів комунікації. Більш досконале використання комунікативних ресурсів влади, завдяки морально-етичній поведінці, надає суттєвий поштовх розвитку комунікативних взаємодій між державою та народом. Від ціннісних основ державно-управлінської діяльності, етичної обґрунтованості прийняття управлінських рішень, моральних якостей державних службовців, рівня їх

етичної культури залежить ступінь довіри до владних структур, націленість діяльності органів державної управління на побудову демократичної держави, реалізацію принципів гуманізму, соціальної справедливості, прозорості, дотримання прав людини. Довіра громадян до влади, спроможність державних службовців відкрито, ефективно та етично коректно виконувати своє соціальне призначення є визначальними факторами комунікативних суспільних взаємодій та конструктивного суспільного розвитку.

Цифрова грамотність як механізм забезпечення ефективної комунікації між владними органами та громадянами шляхом створення цифрових платформ для синергетичної участі у здійсненні публічного управління. Цифрова грамотність громадян і цифрова грамотність публічних службовців має різне спрямування. Так, для перших вона полягає в умінні використовувати цифрові технології під час здійснення пошуку інформації в Інтернеті, або на електронних ресурсах; в оцінці та обробці знайденої в Інтернеті інформації; у здійсненні комунікації в соціальних мережах; у захисті своїх особистих даних; у забезпеченні кібербезпеки тощо. Що ж до других, то вона має вираз у практичній здатності використовувати цифрові технології для оптимізації робочих процесів, ділової комунікації з громадянами та надання електронних публічних послуг [8, с. 248].

Одним із проєктів Міністерства цифрової трансформації України, що реалізується задля підвищення цифрової грамотності громадян та цифрової компетентності публічних службовців є вебпортал цифрової освіти «Дія. Цифрова освіта». За рахунок освоєної навчальної інформації українці матимуть змогу більш ґрунтовно розбиратися в цифрових технологіях, навчатися ними користуватися. Цифрова освіта важлива для всіх поколінь без виключень, так як в користуванні цифровими технологіями навички повинні мати всі – прийшла цифрова цивілізація, що вимагає нових вмінь. Тому досить вірним є рішення про цифрове навчання людей старшого віку за спеціальними онлайнкурсами. Для державних службовців цифрова освіта є

базовим елементом, так як вони зобов'язані в цифрових програмах розбиратись і працювати, а ще й вміти комунікувати з тою категорією населення, які в даних процесах розуміються слабо. Системні зміни в цифровому забезпеченні українського суспільства вимагає і підготовленого фахівця, і толерантного професійного комунікатора. Спеціальна підготовка та перепідготовка таких фахівців – є особливо важливим завданням тих, хто надає цифрові освітні послуги [9, с. 314].

Перераховані елементи складають системну модель механізмів забезпечення прозорості у публічних комунікаціях, яка забезпечує двосторонню взаємодію влади з громадянами. Вони дозволяють державним органам бути відкритими, прозорими та відповідальними, заохочують участь суспільства та сприяють зміцненню довіри до влади та легітимності адміністративних рішень. Координована та зважена дія цих механізмів є необхідною умовою для ефективного застосування принципу прозорості як одного з основ демократичного управління, особливо в умовах війни та коли необхідно консолідувати суспільство.

Таким чином, відкритість та прозорість діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування передбачає швидкий та зручний доступ до відповідних даних та публічної інформації, комунікаційну взаємодію між органами влади та громадськістю, широку поінформованість громади про діяльність державних інституцій, оприлюднення звітів органів влади перед громадськістю, а також робить можливим громадський контроль за функціонуванням публічних органів влади, врахування думки громади при прийнятті найважливіших рішень з питань місцевого розвитку та надає можливість громаді впливати на вироблення рішень владних органів.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Підсумовуючи відмітимо, що забезпечення прозорості в публічній комунікації є ключовою передумовою його демократичного розвитку та невід'ємною умовою утвердження демократії участі. Водночас, відкритість та прозорість публічних комунікацій в діяльності органів

державної влади є одним з векторів державної інформаційної-комунікаційної політики, що забезпечує права кожного на доступ до публічної інформації і надає можливість громадськості контактувати з посадовими та службовими особами різних органів влади, здійснювати спільно з ними заходи публічного характеру та приймати участь у формуванні та реалізації державної інформаційної-комунікаційної політики. Ефективне впровадження прозорості в публічній комунікації сприяє розвитку інклюзивного діалогу між урядом і суспільством, підвищує довіру до державних інституцій та сприяє підзвітності, особливо в умовах кризи та громадської невизначеності. Забезпечення такої прозорості має стати пріоритетом у післявоєнній відбудові та модернізації системи державного управління України.

Публічні комунікації, як вагомий елемент відкритості та прозорості органів публічної влади, виступають суттєвою складовою її діяльності, при вмілому використанні підсилюють ефективність її роботи. Прозора комунікація стає також невід'ємним складником системи національної безпеки в умовах, коли існують послідовні зусилля з дестабілізації ситуації в країні, які зрештою спрямовані на підрив довіри громадськості до влади. Комунікація стає обов'язковою діяльністю сучасних демократій, забезпечуючи участь громадськості в прийнятті рішень і контролі за діями влади; являючи собою процес обміну інформації, забезпечуючи відкритість та прозорість влади для громадськості та громадськості для влади, формуючи довіру громадян до влади і надаючи останній можливість отримати підтримку, стабілізуючи суспільні відносини.

Література

1. Башинський І., Плющ Р., Лопушинський І. Прозорість місцевого самоврядування як механізм забезпечення комунікації публічної влади з громадянським суспільством. *Наукові перспективи*. 2025. № 3 (57). С. 303-309.

2. Семчук Ю. Правовий механізм забезпечення інформаційної прозорості публічного управління. *Академічні візії*. 2023. № 22. URL: <https://doi.org/10.5281/zenodo.10077929>.

3. Сидорович Р. Аспект збалансованості при реалізації принципу відкритості і прозорості інституту державної служби: питання "кіберсуверенізації". *Вісник Національного університету "Львівська політехніка"*. 2023. № 3 (39). С. 28-31.

4. Усмонова С. Поняття «відкритість» та «прозорість» влади в контексті розвитку законодавства та громадянського суспільства в Україні. *Держава та регіони*. 2022. № 4 (78). С. 66-71.

5. Комунікації, інформування, прозорість: як створити основу партисипації. *Cedos*. 2023. URL: <https://cedos.org.ua/events/komunikacziyi-informuvannya-prozorist-yak-stvoryty-osnovu-partysypacziyi/>.

6. Про доступ до публічної інформації : Закон України від 13.01.2011 № 2939-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text>.

7. Уряд і органи влади. *Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України*. URL: <https://www.kmu.gov.ua/catalog>.

8. Рябець К. Значення вебпорталу «Дія. Цифрова освіта» в публічному управлінні цифровою трансформацією. *Науковий вісник: Державне управління*. 2024. № 1 (15). С. 243-258.

9. Шимченко Л., Мірошніченко Д., Костенко Д. Цифрова трансформація України як механізм ефектизації комунікації влади з народом. Суспільство. Документ. Комунікація. 2022. № 14. С. 304-322.

References

1. Bashyns'kyj, I. Plusch, R. and Lopushyns'kyj, I. (2025), "Transparency of local self-government as a mechanism for ensuring communication between public authorities and civil society", *Naukovi perspektyvy*, vol. 3 (57), pp. 303–309.

2. Semchuk, Yu. (2023), “Legal mechanism for ensuring information transparency of public administration”, *Akademichni vizii*, vol. 22, available at: <https://doi.org/10.5281/zenodo.10077929> (Accessed 28 May 2025).
3. Sydorovych, R. (2023), “Aspect of balance in the implementation of the principle of openness and transparency of the civil service institution: the issue of “cyber sovereignty”, *Visnyk Natsional'noho universytetu “L'vivs'ka politekhnika”*, vol. 3 (39), pp. 28-31.
4. Usmonova, S. (2022), “The concept of “openness” and “transparency” of government in the context of the development of legislation and civil society in Ukraine”, *Derzhava ta rehiony*, vol. 4 (78), pp. 66-71.
5. Cedos (2023), “Communications, information, transparency: how to create a basis for participation”, available at: <https://cedos.org.ua/events/komunikacziyi-informuvannya-prozorist-yak-stvoryty-osnovu-partysypacziyi/> (Accessed 28 May 2025).
6. The Verkhovna Rada of Ukraine (2011), The Law of Ukraine “On access to public information”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text> (Accessed 28 May 2025).
7. Unified web portal of executive authorities of Ukraine (2025), “Government and authorities”, available at: <https://www.kmu.gov.ua/catalog> (Accessed 29 May 2025).
8. Riabets', K. (2024), “The significance of the web portal "Action. Digital Education" in public management of digital transformation”, *Naukovyj visnyk: Derzhavne upravlinnia*, vol. 1 (15), pp. 243-258.
9. Shymchenko, L. Miroshnichenko, D. and Kostenko, D. (2022), “Digital transformation of Ukraine as a mechanism for making government communication with the people more effective”, *Suspil'stvo. Dokument. Komunikatsiia*, vol. 14, pp. 304-322.

Стаття надійшла до редакції 01.06.2025 р.